

ikke har andet alternativ end en bænk i en park, er der ikke politisk aura og politisk prestige i og fine middage i smoking og med butterfly og champagnedrikning ved åbningen. Det er der ikke i den slags projekter. Men det er den slags projekter, den danske befolkning forventer at deres skattepenge går til.

Skulle vi så komme i den situation, at de opgaver er løst endeligt og tilfredsstillende, og der stadig væk ligger nogle penge i de offentlige kasser, som man ikke mener man vil være bekendt at tilbagebetale til skatteyderne, ja, så er der jo da mulighed for, at de også kan gå til kulturformål. Men indtil den dag oprinder, er det Fremskridtspartiets opfattelse, at så må projekter som disse her, hvor kulturpolitisk fremragende de måtte være, finansieres for private midler og ikke af skatteyderne.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Ja, det var ikke overraskende en gentagelse af traditionelle synspunkter fra Fremskridtspartiet. Vi har hørt dem i årevis.

Men spørgsmålet om det med overskridelser af budgetter synes jeg godt kunne trænge til en kommentar med på vejen. Et teaterhus, som virkelig fik overskridelser på budgettet, var det i Sydney. Hvis jeg husker rigtigt, skulle det efter planerne have kostet 7 mio. australske dollar, da det blev besluttet. Da overskridelserne var nået op på 40 mio. australske dollar, blev arkitekten fyret, og man satte tre australske arkitekter ind. Da de sluttede byggeriet, havde det ikke kostet hverken de 7 eller de 40, men 102 mio. australske dollar. Alligevel blev det den bedste investering, der nogen sinde er gjort, også økonomisk.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Min beskrivelse af kulturprojekters tilbøjelighed til at have budgetoverskridelser var udelukkende for at gøre opmærksom på, at de tal, vi bliver præsenteret for, ingenlunde bliver de tal, projekterne bliver færdiggjort for. Og vi har et dugfrisk eksempel i Det Kongelige Bibliotek, som tre gange har måttet i Finansudvalget efter merbevillinger, bare for at gøre publikumsfaciliteterne brugbare.

Så det er en kendsgerning, og derfor bør kulturministeren være ærlig og gå ud og sige til befolkningen: Det her kommer til at koste så og så mange 100 mio. kr., så og så mange mia. kr.,

hvad tallet måtte blive. Så har man en ærlig beskrivelse af, hvad projektet kommer til at koste.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Søren Hansen i, at hvis Danmark kunne få en kulturinstitution i stil med den, Sydney har fået, ville det være en kolossal gave for Danmark. Og netop fordi den investering er så åbenlyst god, ja, så skulle jeg da forvente, at pensionskasser og andre private finansieringskilder ville stå i kø for at få lov til at give penge til det, frem for at det er skatteyderne, der skal betale det.

Tove Videbæk (KRF):

Der er indgået aftale mellem nogle partier om nybyggeri til Det Kongelige Teater. Jeg må dog sige, at jeg her i dag bliver lidt i tvivl om, om de involverede partier er helt enige om, hvad de er enige om. Det virker dog, som om der er enighed om, at der skal bygges et skuespilhus i tilknytning til Det Kongelige Teaters eksisterende bygninger, det står vist fast, men jeg begriber ikke, at der er brug for et skuespilhus mere i København. Der er mange skuespilhuse i forvejen i København, men vi har intet operahus, og derfor mener jeg, at vi først og fremmest har brug for et sådant.

Det nye skuespilhus skal efter planerne ligge i Turbinehallerne. Det er ikke på Kongens Nytorv, hvor Det Kongelige Teater nu ligger, men det skal ligge i en baggård, hvor man først skal rydde op og fjerne asbest for flere hundredtusinde kroner. Jeg synes, at Det Kongelige Teater, landets nationalteater, landets skuespilhus nr. 1, bør ligge på Kongens Nytorv, og det er jo faktisk muligt. En del kunstnere på Det Kongelige Teater kom med et forslag, der hedder: »Vi har en plan«, og denne plan kunne fint gennemføres, og den plan virker, som om den er både bedre og billigere.

Der mangler plads på Det Kongelige Teater, men bliver der ikke automatisk bedre plads til både skuespil og ballet, ved at der bygges et opera- og musikhus? Så lettes jo presset på de tilbageværende kunstarter, således at man ikke nødvendigvis behøver at bygge både et nyt skuespilhus og et nyt operahus. Men det, som nogle politiske partier nu mener at være enige om, vil nemt kunne komme til at ende på 2, ja, måske 3 mia. kr., når det er færdigt. Det er simpelt hen også en skævvridning af Danmark, der vil noget – en skævvridning også i forhold til kulturen i resten af landet. Endnu en gang får København en ordentlig økonomisk indsprøjt-